

עמ"ת 20797/09/15 - מועתז דיריה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

20 ספטמבר 2015

עמ"ת 20797-09-15 דיריה(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת זהבה בוסתן

מועתז דיריה (עציר)

העורר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד קארין בן עמי מטעם הסנגוריה הציבורית

ב"כ המשיבה - עו"ד עדי יעקובוביץ'

העורר הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של שהייה שלא כדין בישראל, מעשה מגונה באדם, זיוף בצוותא ושימוש במסמך מזויף.

בבית משפט קמא לא הייתה מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות של שב"ח, מעשה מגונה באדם ושימוש במסמך מזויף והמחלוקת הצטמצמה לעבירת הזיוף בלבד.

בית משפט קמא (כב' השופטת נחמן) קבעה כי קיימות ראיות לכאורה גם לגבי עבירת הזיוף בצוותא שכן מדובר בעורר שבעבר קיבל אישורי כניסה לישראל ואילו האישור הנוכחי בו עשה שימוש (ועל כך אין מחלוקת) נקנה על ידו בתמורה של 2,000 ₪ ומשכך מתמלאות יסודות העבירה של זיוף בצוותא. לנוכח זאת קבע בית משפט כי מתמלאות במקרה זה עילות מעצר של חשד להימלטות מאימת הדין אליה מתווספת עילת המסוכנות לאור עבירת המין והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

כאן המקום לפרט את עובדות כתב האישום ממנו עולה כי העורר ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למשיבה, זי"פו אישור עבודה בישראל תמורתו שילם העורר 2,000 ש"ח.

ביום 17.8.15 נסע העורר ברכבת לכוון פתח תקווה והתיישב במהלך הנסיעה בסמוך למתלוננת, שאל לשמה ומהיכן היא והאם יש לה חבר. תחילה לא השיבה המתלוננת לשאלות העורר ובהמשך על מנת שניח לה השיבה כי יש לה חבר. עת הגיעה הרכבת לתחנת בני ברק קמה המתלוננת ואמרה לעורר כי היא יורדת מהרכבת אך עברה לשבת בקרון אחר. העורר הלך בעקבותיה ומשהבחין כי לא ירדה מהרכבת התיישב לצידה במושב הסמוך, בתגובה קמה המתלוננת מהמושב תוך שהיא מפנה גבה לעורר. אז שאל העורר את המתלוננת לאן היא הולכת ותפס אותה בישבנה השמאלי וליטף את מותנה.

לטענת העורר הוא נמצא במעצר מזה כחודש, הוא נעדר הרשעות קודמות ונכנס לישראל לצורכי עבודה.

ב"כ העורר חוזרת על טענתה להעדר ראיות לכאורה לעבירת הזיוף והוסיפה בדיון בפני כי ספק אם קיימת סמכות מקומית לדון בטענת הזיוף שכן הזיוף, ככל שנעשה, נעשה מחוץ לתחומי מדינת ישראל.

לטענת ב"כ העורר יש להורות על שחרורו לחלופה לאור העובדה שמיוחסת לעורר עבירה של מעשה מגונה ברף תחתון, שאינה מקימה לטענתה עילת מעצר שאינה מאפשרת לשקול חלופה.

ב"כ העורר הציעה כי העורר ישוחרר בתנאי חתימת ערב צד ג' - אחיו, שהוא בעל אישור כניסה לישראל ואם יהיה צורך ניתן יהיה להציע בעל תעודת זהות ישראלית שאף התייצב לדיון היום. בדיון בפני הציעה אף כי תופקד הפקדה כספית להבטחת התייצבותו.

ב"כ המשיבה מתנגדת לשחרור העורר לחלופה ולטענתה מדובר בעבירה שכלל איננה מהרף הנמוך. העורר היה נחוש בניסיונו לפגוע במתלוננת.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים אני סבורה כי אין מקום להורות על שחרורו של העורר.

מדובר בעורר שנכנס לתחומי מדינת ישראל במסמך מזויף, עבדו שילם 2,000 ₪. מדובר בעורר שבצהרי היום עלה לרכבת פגע מינית במתלוננת והיה נחוש לפגוע בה והלך אחריה ממקום למקום עד שבא על סיפוקו. עוד יצוין כי מדובר בעורר שבעבר היו לו אישורי כניסה לישראל וכיום אין בידו אישורים והטעם לכך איננו בפני אך יש להניח כי יש סיבה לעובדה שלא מונפקים לו אישורי עבודה והוא נאלץ להשיגם תמורת תשלום.

אינני רואה צורך להיכנס לשאלה אם קיימות ראיות לכאורה לעבירת הזיוף או אם יש סמכות לדון בטענת הזיוף שכן די בעבירות האחרות לגביהן אין מחלוקת על קיומן כדי להצביע על החשש מהימלטות הדין ועל המסוכנות. מדובר בעורר שאם ישוחרר, הוא ישוחרר לתחומי הרשות הפלשתינית ואין כל דרך לערוב כי לא יכנס פעם נוספת לתחומי מדינת ישראל ולבצע מעשים דומים.

ב"כ העורר הציגה בפני את ההחלטה מתיק מ"ת 15026-05-15 מבית משפט השלום בפתח תקווה שם שוחרר בהסכמה תושב האזור שביצע מעשה מגונה.

לא ניתן, לדעתי ללמוד גזירה שווה הן משום שהנאשם באותו מקרה שהה בתחומי מדינת ישראל כדין והן משום שהשחרור נעשה בהסכמה.

בנסיבות אלה הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ו, 20/09/2015 במעמד הנוכחים.

זהבה בוסתן , שופטת